

az igazgató is, mert az egyes tanárokat hajlamaik és képességeik szerint a megfelelő osztályok vezetőivé rendelheti a tantárgyfelosztás alkalmával.

Bár a szerző megállapítja, hogy az eszményi tanár fogalma minden időben és minden helyen ugyanaz, mégis hinnünk kell, hogy más népfajok, más országok tanáreszményei — ha lényegükben nem változnak is — némely jellemző vonásokban mégis csak különböznek. Ezért kívánatos volna, hogy hazánkban is végezzenek hasonló gyermektanulmányi megfigyeléseket.

Gáspár Pál.

Heinrich Hanselmann: Geschlechtliche Erziehung des Kindes. Rotapfel-Verlag. Erlenbach—Zürich und Leipzig, 1932. 69 lap.

A nemi felvilágosítás a szerző szerint éppoly nevelési feladat, mint a többi. Ha kitérünk e feladat megoldása elől, ártalmas befolyások érvényesülésére adunk alkalmat. Nem a gyermekek idevonatkozó kérdései kényesek, hanem az ilyen kérdésekre elő nem készült szülők és nevelők helyzete kényes. Ezen a kényes helyzeten segít a szerző, amikor az életből vett példákön bemutatja, miként lehet már a három éves kortól kezdve jelentkező idevágó kérdésekre megnyugtató nevelő választ adni és a gyermeket nemiségét illetőleg egészséges, erkölcsös magatartásra szoktatni, még pedig mindig korának, felfogóképességének, az érzelmi és nevelési szükségletnek megfelelően. Mindig a gyermektől várja a kezdeményezést, de azt azután teljes mértékben megnyugtatólag elégíti ki, minden szószaporítás nélkül, a szóbakerülő szervek és életműködések fontosságának megértetésével. Bemutatja, miképpen kell elejét venni a korán jelentkező gyermeki önfertőzésnek, és a keresztény nevelő tapintatával megtanít rá, miként lehet az önfertőző gyermeket lelkiismeretfurdalással járó hibájától megszabadítani és a gyermek szellemi erejét céltudatos önnevelésének szolgálatába állítani.

Ez az élvezetesen megírt, tanulságos könyv nagymértékben támogatja a nevelőt a kényes nevelési kérdések megoldásában.

† Merész Fülöp.

Jules Humbert: Histoire illustrée de la Littérature Latine. Didier-Privat. Éditeurs. (1932; VII, 396 lap.)

A latin irodalom képes francia történetének ismertetését e helyen a következő érvekkel okoljuk meg: a) a latin iskolák növendékeinek és tanárainak kedvező alkalom nyílik ismereteik felújítására, illetőleg a francia nyelv gyakorlására; b) viszont a latinmentes iskolák tanulóinak, úgyszintén a művelt közönségnek közvetíti ennek a felette gazdag irodalomnak ismeretét; c) végül a munkában sikerrel megvalósított újszerű rendszer és módszer nem egy hasznos útmutatással szolgálhat hazai tan- és segédkönyvíróinknak, sőt a kiadók-nak is. A könyv módszeres vezérfonálnak (*Précis méthodique*) készült, minél kevesebb kritikai méltatást, de annál több tárgyi anyagot nyújt, és célját tekintve, a következő irányelveket tartja szem előtt: a) az irodalomtörténet és világtörténet szerves kapcsolatára törekszik; b) az írók méltatását és munkáik megértését jellegzetes idézetek segítségével mozdítja elő (ez utóbbiakat eredeti latin nyelven és francia fordításban közli); c) az írók és költők irodalmi működését párhuzamosan kísérik a mindenkori politikai, társadalmi és